

בְּתוֹף וּמְחוּל, הִלְלוּהוּ בְּמִינִים
וְעוֹגֵב, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע,
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפֵר הִיא שְׂכִינָה עֲלִינָה, תִּקְעַת
שְׁלָה שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, שְׁנֵאמַר בְּהַ
וּתִקְעַת כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב, בְּגָלוֹת.
בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה מִן הַגְּלוּת
בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל, וְנִקְרְאתָ תִקְעַת
בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ.

בְּנֶבֶל^ר, בְּ"ן ל"ב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּ"ן
יִכְנַס לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא ל"ב, וְנֵאמַר
בּוֹ וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד, וְיָמָה
שְׁנֵאמַר בְּרֵאשׁוֹנָה וַיִּתְעַצֵּב אֶל
לְבוֹ בַשְּׁבִיל הַרְשָׁעִים, מִיַּד
שְׁנֵאבְדוּ הַתְּקִים בּוֹ וּבְאָבֵד
רְשָׁעִים רָנָה. כְּנֹר, כ"ו נ"ר,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא יְהו"ה,
שְׁנֵאמַר בּוֹ יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעִי,
מֵאִיר בְּנֹר שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה,
הַמְצִיחָה שְׁלוֹ, וַיִּשְׁמַח בָּהּ.

צִלְצְרֵי שְׁמַע - חֲסֵד גְּבוּרָה,
צִלְצְרֵי תְרוּעָה - נִצְחָה וְהוֹד,
וּבְכָלֵם - כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה,
שְׁהוּא חֲכָמָה וּבִינָה, שְׂפָהֶם תְּהִיָּה
גְּאֻלָּה ל"ו וְל"ה, שְׁהֵם בֵּן וּבֵת,
וּבְהֵם יִמְחוּ הַעֲמֻלָּקִים מִן הָעוֹלָם,
וְזֵהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים
כְּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי, מִמְצוֹת עֵשָׂה,
וְלֹא כְּאֲשֶׁר שְׁנֵאֲתִי מִמְצוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה. מְצוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה
תְּלוּיֹת מִפְּחַד שֶׁל יִרְאָה, וְהֵם
לְהִרְחִיק הַשְּׁטָן מֵהֵם שְׁלֹא יִתְקַרֵּב
לְפָסֵא, שְׁהוּא הַלֵּב, לְבַקֵּשׁ דִּינִים
עַל הָאִיבָרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁהֵם
יִשְׂרָאֵל, וְהַלֵּב שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם.

הַשְּׁטָן הוּא סַמָּא"ל, שֶׁלְטוֹנוֹ
בְּכַבֵּד, שְׁעֲלִיו נֵאמַר עֲשׂוּ הוּא
אָדוּם. עוֹרְקֵי הַכְּבֵד, הַחִילוֹת
וְהַמְחַנּוֹת שְׁלוֹ, וְהַכְּבֵד נוֹטֵל כָּל
הַלְּכוּכִים וְהַחֲטָאִים שֶׁל
הָעוֹרְקִים. זֵהוּ שְׂכַתוֹב וְנִשָּׂא

וּכְבֵד נָטִיל כָּל לְכַלּוּכֵין

דְּכַתִּיב (תהלים קג ג) הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוֹפֵר,
הִלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכְנֹר, הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחוּל,
הִלְלוּהוּ בְּמִינִים וְעוֹגֵב, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפֵר אִיְהִי שְׂכִינָתָא עֲלָאָה, תִּקְעַת דִּילָהּ
שְׂכִינָתָא תַתָּאָה, דְּאִתְמַר בְּהַ (בראשית לב
טו) וּתִקְעַת כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגָלוֹתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
סְלָקָא מִן גְּלוּתָא בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל, וְאִתְקְרִיאַת
תִּקְעַת בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ.

בְּנֶבֶל^ר, בְּ"ן ל"ב, בְּהֵהוּא זְמַנָּא בְּ"ן יַעוּל
לְהִיכְלִיָּה דְּאִיְהוּ ל"ב, וְאִתְמַר
בִּיהַ (משלי טו טו) וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד, וְיָמָה
דְּאִתְמַר בְּקִדְמִיתָא (בראשית ו ו) וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ
בְּגִין חֲטִיבָא, מִיַּד דְּאִתְאַבְּדוּ אֲתַקְיִים בִּיהַ
וּבְאָבֵד רְשָׁעִים רָנָה (משלי יא י), כְּנֹר, כ"ו נ"ר,
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיְהוּ יְהו"ה, דְּאִתְמַר בִּיהַ
(תהלים כז א) יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעִי, נְהִיר בְּנֹר דְּאִיְהִי
שְׂכִינָתָא, מְצִיחָה דִּילֵיהּ, וְחֲדֵי בְהַ.

צִלְצְרֵי שְׁמַע חֲסֵד גְּבוּרָה, צִלְצְרֵי תְרוּעָה נִצְחָה
וְהוֹד, וּבְכָלֵהוּ כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה,
דְּאִיְהוּ חֲכָמָה וּבִינָה, דִּי בְּהוֹן יְהֵא פּוֹרְקָנָא
ל"ו וְל"ה דְּאִינוֹן בֵּן וּבֵת, וּבְהוֹן יִתְמַחוּן
עַמְלָקִים מִעֲלָמָא, וְדָא אִיְהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי
(בראשית כז ד) מִפְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה, וְלֹא כְּאֲשֶׁר
שְׁנֵאֲתִי מִפְּקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדֵין דְּלֹא
תַעֲשֶׂה תְּלִיין מְדַחִילוֹ דִּירְאָה, וְאִינוֹן לְרַחֲקָא
הַשְּׁטָן מִבִּינֵיהוּ, דְּלֹא יִתְקַרֵּיב לְגַבִּי כְּרַסִּיא
דְּאִיְהוּ לְבָא, לְתַבְּעָא דִּינֵין עַל אַבְרִין קְדִישִׁין
דְּאִינוֹן יִשְׂרָאֵל, וְלְבָא שְׂכִינָתָא בִּינֵיהוּ.

הַשְּׁטָן אִיְהוּ סַמָּא"ל, שֶׁלְטוֹנֵתָא דִּילֵיהּ בְּכַבֵּד,
דְּעֲלִיָּה אִתְמַר (בראשית לו א) עֲשׂוּ הוּא

אָדוּם, עֲרִקִין דְּכַבְּדָא חִילִין וּמְשַׁרְיִין דִּילֵיהּ,

השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם, של אותו איש תם, אל ארץ גזרה, מקום גזרת המלאכים.

המרה חרב, עליה נאמר ועל חרבך תחיה, ומנין לנו שמרה היא חרב של מלאך המות? שכתוב ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, היא חיים לכבד, וסם המות ללב. המרה היא גיהנם, ויש לה שתי פיות שאומרים הב הב, זהו שכתוב לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות שאומרות הב רשעים לגיהנם.

שבעים עורקים הם בכבד, כנגד שבעים ממנים, כבד ויותרת ע"ב, יותרת שלו היא נחש אשת זנונים, משום שאת השיורים שלו (שלה) נוטל הטחול שהוא חשף, ועליה נאמר ולחשף קרא לילה, ששלטונה בגלות שהוא הלילה, ובגלות עומדת לו השענה, שהיא לילי"ת, אפם של ערב רב, והיא שחוק הפסיל (הטחול), ובגללה נאמר פלה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה.

וזהו צדיק ממנו בולע, שרשע ודאי שהוא כסיל, עליו נאמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, ופרשוהו בעלי המשנה, צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגללו נאמר מוריד שאול ויעל. אוי לנשמה כשפולע אותה הטחול, אוי לישראל כשנבלעו בערב רב, שעליהם נאמר ולא נודע פי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה.

בזמן הגלות, כל הממנים של אמות העולם וערב רב, נאמר בהם היו צריה לראש אויביה

צריה לראש אויביה שלו,

וחובין דערקין, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם, דההוא איש תם, אל ארץ גזרה, אתר דגזרת עירין.

מרה חרבא דיליה, עלה אתמר (בראשית כז מ) ועל חרבך תחיה, ומנא לן דמרה איהי חרבא דמלאך המות, דכתיב (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, איהי חיים לכבד, וסם המות ללבא, מרה איהי גיהנם, ואית לה תרי פיות דאמרין הב הב, הדא הוא דכתיב (שם ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות דאמרין הב חייבין לגיהנם. שבעין ערקין אינון בכבדא, לקבל שבעין ממנן, כבד ויותרת ע"ב, יותרת דיליה איהי נחש אשת זנונים, בגין דשיורין דיליה (נ"א דילה) נטלא טחול דאיהו חשף, ועלה אתמר (בראשית א ד) ולחשף קרא לילה, דשלטנותה בגלותא דאיהו לילה, ובגלותא שעתא קיימא ליה, דאיהו לילי"ת אימא דערב רב, ואיהו שחוק הפסיל (ס"א הטחול), ובגינה אתמר (איוב ז ט) פלה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה.

ודא איהו צדיק ממנו בולע, דרשע ודאי דאיהו פסיל, עליה אתמר (חבקוק א יג) למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, ואוקמוהו מארי מתניתין, צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגיניה אתמר (ש"א כ ו) מוריד שאול ויעל, ווי לנשמתא כד בלע לה טחול, ווי לישראל כד אתבלעו בערב רב, דעליהו אתמר (בראשית מא כא) ולא נודע פי באו אל קרבנה, ומראיהן רע כאשר בתחלה. בזמנא דגלותא פל ממנן דאומין דעלמא וערב רב, אתמר בהון (איכה א ה) היו